

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/153/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010683
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6915010683.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Ľubomír Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného F. W., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.mája 2018, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/190/2015 zo dňa 27.07.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/190/2015 zo dňa 27.07.2017.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám sa

obžalovaný F. W., nar. XX.XX.XXXX v F., I., trvale bytom I., B. U. O. XX, prechodne bytom J., P.. Z. XX, súkromný podnikateľ,

podľa § 285 písm.b/ Tr.por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby okresného prokurátora v Žiari nad Hronom, sp.zn. 1Pv 551/14/6613-52 zo dňa 17.12.2015, ktorou mu bolo kladené za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. , na tom skutkovom základe, že

dňa 17. 03. 2014 asi o 16.20 h v budove Y. na T. B. 2 v J. po tom, čo H.. U.. X. P., nar. XX. XX. XXXX, vyšiel z kancelárie na II. poschodí a išiel smerom dole, kde na medzипoschodí zbadal obvineného F. W., ktorý sa na neho rozbehol so slovami: "zabijem Ťa" a v rukách držal mosadznú tyč, po čom sa H.. arch. X. P. z dôvodu obavy o svoje zdravie a život ukryl vo svojej kancelárii, kde počkal na príchod policajnej hliadky, pričom po príchode polície v čase okolo 18.30 h sa mu opakovane vyhrážal, že ho zabije,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/190/2015 zo dňa 27.07.2017 bol obž. F. W. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a/ Tr.zák., pretože

dňa 17. 03. 2014 asi o 16.20 h v budove Y. na T. B. X v J. po tom, čo H.. U.. X. P., nar. XX. XX. XXXX, vyšiel z kancelárie na II. poschodí a išiel smerom dole, kde na medzипoschodí zbadal obvineného F. W.,

ktorý sa na neho rozbehol so slovami: "zabijem Ťa" a v rukách držal mosadznú tyč, po čom sa H.. U.. X. P. z dôvodu obavy o svoje zdravie a život ukryl vo svojej kancelárii, kde počkal na príchod policajnej hliadky, pričom po príchode polície v čase okolo 18.30 h sa mu opakovane vyhrážal, že ho zabije.

Za toto konanie mu okresný súd uložil peňažný trest vo výmere 350,- €, pričom pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody 6 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný F. W., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne aj dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný namietal spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu, keďže vykonaným dokazovaním nebol obžalovanému bez pochybností preukázaný. Napadnutým rozsudkom podľa obhajoby bola porušená zásada „in dubio pro reo“. Z vykonaného dokazovania vyplynuli dve protichodné skupiny dôkazov. Rozpory týchto tvrdení sa nepodarilo odstrániť a preto pre vážne pochybnosti nebolo možné jednoznačne ustáliť vinu obžalovaného.

V tejto súvislosti obhajoba poukázala na nedôveryhodnosť skupiny dôkazov, ktorá svedčila v prospech obvineného. Išlo o výpovede poškodeného a výpovede svedkov A. O., Q. O., Q. O., V. Z., Q. E., X. Z. a B. E.. Všetci títo svedkovia sú voči poškodenému vo vzťahu k priamej ekonomickej závislosti, pričom nie je zanedbateľnou aj extrémna schopnosť poškodeného manipulovať účastníkmi konania, či už formou zastrašovania alebo vyvíjania inej formy nátlaku. Od samého začiatku trestného konania vyvíjal poškodený neprimeraný tlak nielen na účastníkov konania, ale aj na orgány činné v trestnom konaní podávaním rôznych neopodstatnených sťažností, námietok, trestných oznámení a iných písomných podaní.

Na druhej strane z výpovedí svedkov U. G., J. O., U. O., V. Q., H.. Q. B., X.. Y. S. a X. W. jednoznačne vyplynulo, že skutok sa tak ako ho opisoval poškodený, stať nemohol, pričom jednotlivé dôkazy obhajoba vyhodnotila so záverom, že v konaní nebolo preukázané, že by sa skutok tak, ako bol kladený obžalovanému za vinu obžalobou, stal.

Pokiaľ prvostupňový súd dospel k inému záveru, mal podľa obhajoby skúmať, či skutok naplňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania. V tejto súvislosti obhajoba vyhodnotila znaky objektívnej a subjektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania. V neposlednej rade obhajoba poukázala na samotné výpovede poškodeného P. zo dňa 18.03.2014, kde z vyjadrení poškodeného nevyplývalo, že by u neho došlo k vzbudeniu takej dôvodnej obavy, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým malo byť vyhrážanie. Vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným totiž boli vyhrotené už dávnejšie a poškodený v minulosti podával na obžalovaného viaceré trestných oznámení, ktoré boli účelovo vykonštruované. Nikdy sa ani jedno trestné oznámenie poškodeného nepotvrdilo ako pravdivé. V uvedený deň, keby obžalovaný skutočne sedel pred kanceláriou poškodeného v podnapitom stave celé poobedie a vyhrážal sa mu, poškodený by túto skutočnosť určite využil a hliadku by bol volal už dávno. S touto verziou skutku však poškodený vyrukoval až potom, ako bola vec vrátená na došetrenie krajskou prokuratúrou.

Ďalej obhajoba poukázala na to, že dôvodná obava je pri prečine nebezpečného vyhrážania preukazovaná najmä intenzitou strachu poškodeného z naplnenia vyhrážok obvineným, z uvedených výpovedí poškodeného bezprostredne po tom ako sa skutok mal stať, ju nemožno vyvodit'. Akékoľvek následné vyjadrenia poškodeného v priebehu konania vo vzťahu k tejto dôvodnej obave sú už potom čisto účelové. Z uvedeného dôvodu obhajoba požiadala krajský súd, aby zrušil napadnutý rozsudok a v zmysle § 285 písm.a/ Tr.por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí obhajcovia obžalovaného poukázali na to, že obhajoba spolupracovala s orgánmi činnými v trestnom konaní, avšak skupina okolo poškodeného robila prieskumy v konaní. Podľa záverov obhajoby skutok, ktorý sa dáva obžalovanému za vinu, bol vykonanými dôkazmi vyvrátený. Obžalovaný ani nevedel, že poškodený je v budove, keď poškodený volal o 18.00 h políciou, pravdepodobne ani žiadnu obavu z obžalovaného nemal. Konanie poškodeného v tomto smere obhajoba hodnotila ako účelové. Obžalovaný nie je žiadnym násilníkom, nemal dôvod sa poškodenému vyhrážať. V tomto smere na doplnenie obhajoba poukázala na to, že v Taliansku bol obžalovaný carabinieri. Pre úplnosť obhajoba zdôraznila, že poškodený v prvotnej výpovedi uvádzal iný čas

príchodu do J., ako vo svojej výpovedi neskôr. Keďže obhajoba dospela k záveru, že neboli naplnené podmienky pre uplatnenie trestnej zodpovednosti obžalovaného, navrhla tohto spod obžaloby oslobodiť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že keby bol vinným, zaplatil by 350,- € a mal by pokoj. V ten deň pána P. nevidel a ani nevedel, že je v budove, v čase príchodu polície sedel za stolom a popíjal sám víno. Keď teda prišla polícia a povedali mu, o čo ide, iba zopakoval tie slová, čo mu povedali, ich významu však nerozumel. Obžalovaný preto požiadal súd, aby o jeho nevine rozhodol spravodlivo, teda aby ho súd vyhlásil za nevinného.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. Vo vykonaných dôkazoch sa vytvorili 2 skupiny dôkazov, ktoré svedčili na jednej strane v prospech výpovedí poškodeného a na druhej strane v prospech výpovedí obžalovaného. Pri hodnotení dôkazov však krajský súd na rozdiel od okresného súdu dospel k inému záveru pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného. V tomto smere odvolací súd pri hodnotení dôkazov vzal do úvahy argumenty obhajoby, predovšetkým pokiaľ išlo o naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania. Pri skúmaní znakov objektívnej stránky prečinu nebezpečného vyhrážania odvolací súd dospel k odlišnému záveru od prvostupňového súdu.

V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že k naplneniu dôvodnej obavy, že vyhrážky zo strany obžalovaného budú uskutočnené, sa nenaplnila. Tento záver odvolací súd vyvodil zo samotného správania poškodeného, ktorý v uvedený deň, keď sa dozvedel o vyhrážkach, nezavolať hneď políciu, zdržiaval sa v objekte Reduty a o tom, čo má robiť, sa radil so svedkom X. Z., ktorý mu doporučil zavolať hliadku polície. Z výpovede poškodeného zo dňa 18.03.2014 však vyplynulo, že vyhrážky obžalovaného nebral vážne, keďže bol informovaný, že je pod vplyvom alkoholu. Navyše vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným boli vyhrotené už dávnejšie a poškodený v minulosti podal na obžalovaného viacero trestných oznámení, preto pre poškodeného táto situácia nebola prekvapivá a náhla. Naštrbené vzťahy mali po dlhšiu dobu, pričom doposiaľ to bolo vždy vo verbálnej rovine. Z výpovede príslušníkov polície, ktorí boli privolaní na miesto činu, bolo možné vyvodiť záver, že obžalovaný sa sice vyhrážal poškodenému v ich prítomnosti, títo však potvrdili, že obžalovaný im povedal, že situáciu emočne nezvládol a vybuchol preto, že poškodený na neho podával často trestné oznámenia. Odvolací súd v tomto smere pri posudzovaní spôsobilosti vyhrážok spôsobiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia musí konštatovať, že z vyjadrenia samotného obžalovaného pred príslušníkmi polície vyplynulo, že u neho išlo o emočné zlyhanie, ktoré si uvedomoval. Preto doterajšie správanie obžalovaného krajský súd vyhodnotil ako nespôsobilé naplniť skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania. Situácia medzi obžalovaným a poškodeným totiž bola vyhrotená už dva roky, pričom obžalovaný a poškodený boli v minulosti priatelia.

Na druhej strane však odvolací súd musí konštatovať, že správanie obžalovaného by mohlo naplniť znaky priestupku podľa zákona o priestupkoch. Od spáchania skutku uplynula zákonná lehota na postúpenie veci správnomu orgánu, preto odvolací súd musel obžalovaného v zmysle § 285 písm.b/ Tr.por. oslobodiť spod obžaloby okresného prokurátora, pretože skutok nie je trestným činom.

Z vyššie uvedeného dôvodu krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a rozhodujúc sám oslobodil obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b/ Tr.por., tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.